

**Міністерство освіти і науки України Національний університет
«Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка**

Факультет дошкільної, початкової освіти та мистецтв Кафедра

мистецьких дисциплін

(025 музичне мистецтво)

Пояснювальна записка до магістерського творчого проєкту

на здобуття освітнього ступеня магістр

**Музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача
музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності**

студентки Федорко Марії Юріївни

**Науковий керівник Васюта Олег Павлович доктор мистецтвознавства, професор,
заслужений діяч мистецтв України**

**Рецензент _____
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)**

Допущено до захисту

Завідувач кафедри Скорик Тамара Володимирівна

Чернігів 2024

Зміст

1. Вступ.....	3-4
2. Характеристика змісту творчого проєкту.....	5
3. Реалізація музично-виконавських принципів у процесі втілення творчого проєкту.....	6-26
4. Висновок.....	25-34

Вступ

Музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності є важливим аспектом в освітньому процесі. Оскільки музичне мистецтво є невід'ємною складовою культурної спадщини та посідає важливе місце в житті суспільства. Вокально-педагогічна діяльність, зокрема, відіграє критичну роль у передачі музичних знань та навичок майбутнім поколінням, формуванні їхнього музичного смаку і розвитку вокальних здібностей.

З нашої точки зору, викладач музичних дисциплін повинен не лише мати глибокі знання в музичній теорії та практиці, але також бути професійно-вмотивованим виконавцем що створює достатньо умов для передачі знань та вмінь учням. У процесі вокально-педагогічної діяльності, викладачі музичних дисциплін формують мистецькі компетентності учнів.

З цією метою визначимо головні музично-виконавські принципи. Визначимо музично- виконавські принципи, якими передбачається ознайомлення і вивчення різних жанрів музичного мистецтва що впливає на формування, зокрема, сценічної майстерності та комунікативних навичок.

В цьому аспекті, дана тема є важливою для викладачів музичних дисциплін, оскільки вона спрямована на формування цілісного підходу до вокальнопедагогічної діяльності.

Актуальність творчого проєкту обумовлюється необхідністю запровадження в навчально-педагогічну практику музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокальнопедагогічної діяльності, а саме:

- Усвідомлення учнями музичного мистецтва, як невід'ємної складової духовної культури суспільства;
- Запровадження музично-виконавських принципів у педагогічну

практику сприяє розвитку музичної освіти в сфері педагогіки мистецтв; -

Є виявом комплексного підходу до мистецької освіти.

- Формують необхідні якості музичного виконавства та сценічну майстерність.

- Сприяють зміцненню кадрового потенціалу у сфері музичнопедагогічної практики.

З урахуванням цих факторів, тема "Музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокальнопедагогічної діяльності" залишається актуальною і важливою для сучасного освітнього середовища. Тобто, "Музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності" наголошують зростаючу роль музичного мистецтва в житті українського суспільства.

Метою даного проєкту є: реалізація музично-виконавських принципів в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокальнопедагогічної діяльності, і охоплює знайомство з особливостями інтерпритації народної пісні, різними етапами формування національно-оперного виконавства, залучення творів західно-європейського музичного мистецтва у постійну музично-виконавську практику а також донесення учнівській аудиторії творів сучасної української музики, яка формує любов до Батьківщини, спротив російській агресії та почуття людяності і взаємопідтримки.

Об'єкт дослідження- вокальна педагогіка.

Предмет дослідження- музично виконавські принципи в процесі підготовки викладача музично-педагогічних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності.

Наукова новизна проєкту полягає в реалізації комплексного підходу до музично-естетичного та вокального виховання учнів.

Завдання проєкту полягає в сценічній реалізації інших форм вокального мистецтва: народної пісні, романсу, арій з опер та мюзиклів, джазової музики та сучасних творів українських композиторів.

Характеристика змісту творчого проєкту

У процесі підготовки та реалізації було задіяно вокальну творчість наступних композиторів, а саме: Б. М. Лятошинський обробка української народної пісні «Ой маю я чорні брови»; А. Кос-Анатольського, І.Франко «Ой ти дівчино з горіха-зерня»; С.С. Гулака-Артемівського, «Пісня Одарки» з 3-ої дії опери «Запорожець за Дунаєм»; К. І. Середи, пісня “Сила” і сучасна лірикопатріотична пісня Сергія Сергійовича Юрченка “Я ненадовго мамо”. В. А. Моцарта арія "Vedrai, caro" (Побачиш, милий) з опери " Don Giovanni " ("Дон Жуан ")- 2 дія (виконується мовою оригінала); Е. Л. Веббера «Арія Крістін» з мюзиклу «Phantom of the Opera»(Привид опери)(вконується мовою оригінала); Ф. Шуберта «Ave Maria» (Аве Марія); Д. Гершвіна «The man I love» (Коханий мій), (виконується мовою оригінала);

Реалізація музично-виконавських принципів у процесі втілення творчого проєкту

1. Музична обробка Бориса Михайловича Лятошинського, українська народна пісня «Ой, маю я чорні брови»

Музична обробка Бориса Михайловича Лятошинського на українську народну пісню "Ой маю я чорні брови" є прикладом важливого творчого злиття класичної музики з народною традицією. Скарби української співочої культури-народна пісня, яка завжди була джерелом для великих виконавців, яка базується на кантиленному співі та виразності слова 4 . Нижче, наведена докладна інформація про композитора музичної обробки, особливості твору і його роль в українській музиці:

Автор:

Борис Михайлович Лятошинський (1895-1967) - український композитор, диригент і педагог, один із основоположників модернізму в українській класичній музиці 8 . Він був видатним українським композитором і педагогом. Лятошинський працював у різних жанрах, включаючи оперу, симфонії та камерну музику. Він також був активним прихильником і популяризатором української музики.

Борис Михайлович Лятошинський є відомим композитором, який створив багато оранжувань народних пісень. Його обробка української народної пісні «Ой, маю я чорні брови» відзначається наступними музично-виконавськими принципами:

- Динаміка: Лятошинський використовує динамічні контрасти для відтворення емоційного змісту пісні, переходячи від тихих до гучних моментів.
- Агогіка: Чітке виконання ритму та темпу додає емоційної глибини інтерпретації.

- Вокальне дихання: Правильна техніка дихання дозволяє виконавцю стабільно і виразно передавати текст і мелодію.
- Легато та стаккато: Ці музичні терміни допомагають створювати гладкі або короткі зв'язки між нотами, що може бути ключовим для відтворення настрою пісні.
- Ансамбль соліста і концертмейстера: Співвідношення між вокалом та акомпанементом має вирішальне значення для створення гармонійного виконання.
- Куплетно-варіаційна форма: Лятошинський додає варіації до основної мелодії або структури пісні, надаючи їй новий характер або настрій.
- Великі форми вокального мистецтва: Ця обробка має характерні елементи великих форм, такі як вступ, розвиток і кульмінація, що робить виконання цілісним та змістовним.
- Музичний склад, поліфонія чи гармонія: Лятошинський використовує різноманітні гармонійні та поліфонічні прийоми для обробки пісні, збагачуючи її звучання.
- Обробка народної пісні: Крім стандартних музичних елементів, Лятошинський інтегрує унікальні елементи української народної музики, що робить його обробку особливо цікавою для слухачів.

Роль твору в українській музиці:

Музична обробка Бориса Лятошинського " Ой, маю я чорні брови " є важливим прикладом поєднання класичного мистецтва з українською народною музичною спадщиною. Вона сприяла популяризації та збереженню української музичної традиції.

Цей твір є частиною скарбниці української класичної музики і розглядається як важливий елемент української музичної спадщини. Виконання даного твору забезпечує важливу роль у збереженні та популяризації української культурної спадщини і народної музики.

2. Композитор- Анатолій Кос-Анатольський, автор тексту- Іван Франко, українська пісня-романс «Ой ти дівчино».

Українська пісня-романс "Ой ти дівчино" є твором, який поєднує таланти двох видатних авторів - композитора Анатолія Кос-Анатольського і поета Івана Франка.

Анатолій Кос-Анатольський (1909-1983):

Анатолій Кос-Анатольський був українським композитором, який активно діяв в кінці 19-го і початку 20-го століття. Він був представником українського музичного романтизму і співпрацював з багатьма відомими поетами свого часу 2 . Кос-Анатольський писав музику до віршів видатних українських поетів,

включаючи твори Івана Франка. Творчість Анатолія Кос-Анатольського засвідчує, що він за типом обдарування - композитор мініатюрист. Такий тип вислову у нього склався у сольній, вокальній та хоровій творчості 3 .

Іван Франко (1856-1916):

Іван Франко є одним з найвидатніших українських поетів, письменників, громадських діячів і філософів. Його творчість відзначалася глибоким патріотизмом і прагненням доцільно використовувати мистецтво для вираження української національної ідентичності. Він написав багато віршів, прозових творів і драм, які стали класикою української літератури.

Особливості музичної будови твору "Ой ти дівчино":

Структура мелодії: Пісня має класичну структуру романсу з повільним темпом і емоційно насиченою мелодією. Зазвичай вона виконується на одному диханні, що додає емоційної напруги.

Інтонування і дихання: Виконання цього романсу вимагає точного інтонування та рівномірного дихання виконавця. Текст Івана Франка вимагає виразного відтворення почуттів і емоційності.

Емоційне відтворення: "Ой ти дівчино" є романсом, який передає почуття кохання, туги і співчуття. Виконавець повинен бути здатним виразно відтворити ці емоції у своєму виконанні.

Кульмінація твору: Зазвичай кульмінація романсу відбувається під час виконання останніх рядків, де виконавець може виразити напругу і пристрасть.

Взаємодія з партією рояля: Рояль грає ключову роль у виконанні романсу, створюючи мелодійну основу та гармонійний фон для вокалу. Взаємодія між вокалом і роялем є дуже важливою для передачі емоцій та настрою пісні.

Анатолій Кос-Анатольський та Іван Франко створили відомий романс "Ой ти дівчино", в якому реалізується велика кількість музично-виконавських принципів, а саме:

- Динаміка: У цьому романсі присутні зміни динаміки, які відображають настрої від легких до виразних моментів, дозволяючи передавати глибокі емоції тексту.

- Агогіка: Темп та ритм можуть змінюватися, допомагаючи виконавцю виразно передавати почуття і настрої пісні.

- Вокальне дихання: Важливо правильно контролювати дихання, особливо в емоційних моментах, щоб передати глибокий зміст тексту.

- Легато та стаккато: Ці музичні елементи дозволяють виконавцю створювати плавні переходи між нотами (легато) або короткі, виразні звуки (стаккато).

- Ансамбль соліста і концертмейстера: Взаємодія між вокалістом і акомпанементом створює гармонійне співзвуччя, підкреслюючи емоційність пісні.

Романс "Ой ти дівчино" є важливим елементом української музичної культури та спадщини. Він відображає злиття поезії Івана Франка і музики Анатолія Кос-Анатольського, що створило твір з високою художньою цінністю.

Цей романс часто використовується в концертах українських вокалістів та музикантів як класичний приклад української музики. Він надалі залишається актуальним і виконується на різних музичних платформах.

3. Композитор- Семен Степанович Гулак- Артемовський, автор лібрето- Семен Степанович Гулак-Артемовський, «Пісня Одарки» з опери «Запорожець за Дунаєм»

Твір "Пісня Одарки" з опери "Запорожець за Дунаєм" є частиною творчого спадку видатного українського композитора та автора лібрето Семена Степановича Гулака-Артемовського. Ця пісня відзначається різноманітними музичними особливостями та має важливе значення для української музики.

Семен Степанович Гулак-Артемовський (1813-1873):

Семен Степанович Гулак-Артемовський був українським композитором, диригентом і співаком. Він є одним із засновників української оперної школи та видатним представником романтизму в українській музиці. Гулак-Артемовський відомий своєю роботою над операми, включаючи "Запорожець за Дунаєм", в якій розташована "Пісня Одарки".

Особливості музичної будови твору "Пісня Одарки":

Структура мелодії: Пісня має красиву і ліричну мелодію з виразними фразами і повторами, що роблять її легко запам'ятовуваною та емоційно насиченою.

Інтонування і дихання: Виконання цієї пісні вимагає від вокаліста точного інтонування і правильного дихання, оскільки мелодія містить декілька великих фраз, які вимагають рівномірного та емоційного виконання.

Емоційне відтворення: "Пісня Одарки" має запальний характер, і виконавець повинен бути здатним передати почуття, які присутні у тексті та музиці.

Кульмінація твору: Кульмінація може відбуватися в останніх рядках пісні, коли вокаліст може виразно передати емоційну напругу та велич пісні.

Взаємодія з партією рояля: Рояль у цій пісні може виконувати роль супроводу, підсилюючи вокал та створюючи атмосферу драматизму. Рояль може підкреслити динаміку виконання та додати глибини виразності. Семен Степанович Гулак-Артемівський є відомим українським композитором, який створив оперу "Запорожець за Дунаєм". Однією з пісень з цієї опери є "Пісня Одарки". Розглядаючи музично-виконавські принципи в цій пісні, можна вказати на наступне:

- Динаміка: Гулак-Артемівський, як майстер драматичних моментів, використовує широкий діапазон динамічних контрастів, щоб передати емоційну сутність пісні, варіюючи від тихого до гучного звучання.
- Агогіка: Його вміння контролювати темп та ритм додає динаміки і глибини до виконання, створюючи особливий настрій.
- Вокальне дихання: Оскільки це оперна пісня, правильне дихання та фразування є важливими для передачі мелодії та емоційного змісту тексту.
- Легато та стаккато: Гулак-Артемівський використовує легато для плавних переходів між нотами та стаккато для акцентування певних моментів або емоцій.
- Ансамбль соліста і концертмейстера: Взаємодія між вокалістом і оркестром створює співвідношення, що підкреслює драматичні аспекти пісні.
- Музичний склад, поліфонія чи гармонія: Він використовує складні гармонійні структури для створення багатогранної музичної тканини, що підкреслює драматичний зміст пісні.

Роль твору в українській музиці:

"Пісня Одарки" є однією з найвідоміших пісень української оперної музики. Вона стала символом української опери та її культурної спадщини.

Твір Гулака-Артемівського продовжує важливу роль української класичної музики та залишається популярним у виконаннях оперних співаків та вокалістів.

Ця пісня долучається до репертуару молодих вокалістів, що сприяє її збереженню та популяризації серед нового покоління слухачів і виконавців.

«Пісня Одарки» займає важливе місце в історії українського оперного мистецтва та визнаний як один із найвидатніших творів в українській опері. Її важливість полягає в тому що дана пісня є :

- Символом української опери: "Пісня Одарки" стала символом української оперної музики та висловлює український дух і культурну ідентичність.

- Спадщина Гулак-Артемовського: Ця пісня відзначається великою духовною глибиною та емоційністю, які стали характерною рисою творчості Гулака-Артемовського. Вона є прикладом його майстерності та внеску в українську музичну культуру.

- Виконавці: Українські оперні співаки, такі як Соломія Крушельницька, Іван Пл'яцков та інші, виконували цю пісню на світових сценах, отримуючи визнання та популярність. Виконання "Пісні Одарки" стало частиною їхнього репертуару.

- Міжнародне визнання: Ця пісня була представлена на міжнародних музичних форумах та фестивалях, що дозволило українському оперному мистецтву отримати світове визнання.

- Популярність та вплив: "Пісня Одарки" залишається дуже популярною серед слухачів і виконавців. Вона надихала і продовжує надихати нових музикантів та виконавців.

Українська оперна музика має багатий спадок, а "Пісня Одарки" стала однією з найяскравіших і важливих робіт в цьому жанрі. Її краса, музична виразність і національний характер роблять її невід'ємною частиною української музичної культури.

4. Композитор- Катерина Ігорівна Середа, автор тексту- Катерина Ігорівна Середа, пісня «Сила» (виконується під фонограму)

Пісня "Сила" композитора і автора тексту Катерини Ігорівни Середи є однією з важливих композицій в українській естрадній музиці.

Катерина Ігорівна Середа є відомою українською композиторкою, авторкою текстів пісень та виконавицею. Також вона виділяється як українська співачка, композитор, авторка пісень, музичний продюсер, акторка, вокальний тренер власної творчої студії "Вокальна майстерня Ілларії", викладач КІМ ім. Р.М.Глієра.

На вітчизняній сцені ILLARIA вирізняється своїм містичним образом, оригінальним репертуаром та чуттєвим сильним голосом, діапазон якого сягає трьох октав. У своїх піснях та виконавській манері ILLARIA, як співачка і композитор сміливо поєднує фольклорні мотиви із сучасними світовими тенденціями. А за любов до української лірики та народних пісень артистку часто називають «душею країни».

Музична будова твору:

Структура мелодії: Пісня "Сила" має проникливу та запаморочливу мелодію. Її структура, зазвичай, включає в себе куплети та рефрени, які допомагають створити невід'ємну динаміку і ритм в композиції.

Інтонування та дихання: Інтонування в цій пісні може бути досить виразним, оскільки вона часто виконується під фонограму або ж з живим музичним супроводом. Виконавцю важливо правильно розподіляти дихання, щоб передати емоційність і силу музику.

Емоційне відтворення: "Сила" - це емоційна пісня, яка може викликати в слухачів різні почуття. Виконавцю важливо передати силу і емоції цієї композиції через вокал і інтерпретацію тексту.

Кульмінація твору: Кульмінація в пісні може бути в тих моментах, коли виконавець надає особливого виразу або вокальної майстерності певним фразам або високим нотам.

Для того, щоб проаналізувати реалізацію музично-виконавських принципів в пісні «Сила», розглянемо окремі аспекти:

- Динаміка:

Складність змін гучності пісні є інтерпретована від початкової тиші до кульмінаційної моменту, де виконавець може використовувати повну силу голосу для акцентування основної ідеї пісні.

- Агогіка:

Темпові зміни, рубатурні фігури та інші елементи агогіки додають емоційної насиченості в пісні.

- Вокальне дихання:

Паузи, техніки дихання і правильна артикуляції можуть допомагати виконавцю контролювати свій голос та передавати емоції.

- Легато та стакато:

Використання легато допомагає створити плавний перехід між нотами, тоді як стакато додає ритмічної чіткості та енергії.

- Куплетно-варіаційна форма:

В пісні кожен куплет має свої особливості в інтерпретації, включаючи динаміку, темп та емоційне забарвлення.

Всі ці аспекти втілені в пісні «Сила», створюючи єдине музичне ціле, яке відображає ідеї та емоції виконавця.

Роль твору в українській естрадній музиці:

Пісня "Сила" Катерини Середи відіграє важливу роль в українській естрадній музиці. Вона стала популярною і визнаною серед слухачів та виконавців, завдяки чому внесла свій внесок у розвиток української поп-музики. Такі пісні сприяють розширенню репертуару українських виконавців та популяризації української музики як на внутрішньому, так і на міжнародному рівні.

5. Композитор- Юрченко Сергій Сергійович, автор тексту- Юрченко Сергій Сергійович, пісня «Я ненадовго, мамо» (виконується під фонограму)

Пісня «Я ненадовго, мамо» композитора та автора тексту Юрченка Сергія Сергійовича, має особливе місце, на нашу думку, в українській естраді.

Сергій Юрченко — український співак, композитор, актор дубляжу, заслужений артист України, соліст ансамблю пісні й танцю Збройних сил України, доцент кафедри академічного та естрадного вокалу інституту мистецтв університету імені Б. Грінченка.

Музична будова твору:

Структура мелодії: Твір "Я ненадовго, мамо" має непросту мелодію, але легко запам'ятовується завдяки своїй гармонії. Пісня відзначається своєю мелодійністю та передає свого роду надію та трагічність, завдяки переважаючій кількості легато.

Інтонування та дихання: У виконавця даної пісні має бути чітке інтонування поєднане з плавним виконанням музичних інтервалів, які включають різкий перехід з низьких на високі ноти. В даному випадку виконавець має володіти правильною технікою дихання, для точного виконання твору.

Емоційне відтворення: «Я ненадовго, мамо»- дуже сильна пісня. Виконуючи її, потрібно передати жагу до надії та безнадійну тугу та переживання. Автор твору зробив наголос саме на емоційній складовій твору, тому виконуючи цю пісню, співак має постійно передавати саме ці емоції за допомогою свого голосу.

Кульмінація твору: Кульмінація в пісні відбувається після модуляції, коли робиться наголос на конкретні фрази твору, де виражається невимовна надія на повернення воїна до рідного дому.

Музично-виконавські принципи можуть бути реалізовані у цій пісні наступним чином:

- Динаміка:

Пісня має динамічний діапазон від м'якого, затамованого голосу до сильного, виразного виконання, особливо у емоційно насичених моментах тексту.

- Агогіка:

Зміни темпу, паузи, акценти та інші елементи агогіки служать для підкреслення важливих моментів тексту та передачі емоцій.

- Вокальне дихання:

Важливі паузи та правильне дихання допомагають виконавцю передати емоційний заряд пісні.

Роль твору в українській естрадній музиці:

Пісня Сергія Юрченка «Я ненадовго, мамо» має велику роль для української естради сьогодні. Під час війни, для українського народу дуже важливо передавати свої переживання та емоції саме через пісню. Даний твір, написаний саме для цього. В ньому ми бачимо трагічну сьогоденність, коли багато людей втрачають рідних або змушені покидати свої домівки за-для того, щоб вижити. В цей час дуже важливо підтримувати слухачів саме тою музикою, де вони можуть бачити надію на майбутнє. Роль пісні є і залишиться важливою для кожного українця на довгі роки. Даний твір можна віднести до військових пісень, які мають величезну роль для населення :

- Моральне підтримання: Військові пісні допомагають підвищити бойовий дух і мораль воїнів. Вони можуть надихати військовослужбовців і надавати їм віру у перемогу, особливо під час важких моментів і стресових ситуацій.

- Формування єднання: Спільне виконання військових пісень сприяє формуванню єднання військового колективу. Військові стають однією командою, а спільне виконання пісень підкреслює цю єдність.

- Сприяння комунікації: Військові пісні можуть передавати важливі повідомлення та інструкції військовослужбовцям, особливо в умовах бойових дій. Вони можуть містити важливі вказівки або нагадування щодо дій на полі бою.

- Збереження спадщини: Військові пісні є важливою частиною військової традиції і культури. Вони передають історію, духовні цінності і пам'ять про минулі покоління військових.

- Підтримка патріотизму: Військові пісні можуть підтримувати патріотичні почуття та віру у справедливу справу. Вони допомагають військовослужбовцям зрозуміти важливість їхньої служби для країни.

- Відпочинок і розвага: Військові пісні можуть служити засобом розваги та відпочинку під час перерв в навчанні чи бойових операціях. Вони допомагають знайти хвилини відпочинку та відволіктися від стресу.

- Пам'ять про загиблих: Військові пісні часто співаються на військових похоронах і відзначеннях, щоб вшанувати пам'ять про загиблих воїнів.

Загалом, військові пісні відіграють важливу роль у духовному підтриманні військових та сприяють їхньому єднанню, моральному підтриманню і передачі важливих повідомлень у військовому середовищі.

6. Композитор- Вольфганг Моцарт, автор лібрето- Лоренцо да Понте, арія "Vedrai, caro" (Побачиш, милий) з опери " Don Giovanni " ("Дон Жуан ")

Арія "Vedrai, caro" з опери "Don Giovanni" вражає своєю ліричністю та емоційною глибиною. Складена Вольфгангом Амадеєм Моцартом та включена в лібрето Лоренцо да Понте, ця арія виконується персонажем Зерлиной. Її мелодійна простота та виразність ідеально відображають турботу та ніжні почуття героїні до свого коханця. Музика Моцарта гармонійно поєднується з текстом лібрето, створюючи чарівну атмосферу. Ця арія стала не лише важливим моментом у сюжеті опери, але й часто використовується як самостійний музичний номер, завдяки своїй красі та виразності, що додають додаткового емоційного

виміру

оперній

виставі.

Музична

будова

твору:

Арія "Vedrai, carino" з опери "Don Giovanni" Вольфганга Амадея Моцарта має ліричну музичну будову. Вона включає витончену вокальну мелодію, що супроводжується фортепіанним акомпанементом. Музика вражає своєю емоційною виразністю та легкістю, передаючи турботу та ніжність персонажу. Формально твір вписується у класичні стандарти оперної арії, а його музична простота і виразність роблять його запам'ятовуваним та емоційно насиченим.

Арія "Vedrai, carino" з опери "Дон Жуан" Вольфганга Моцарта є відомою своєю граційністю і емоційною насиченістю. Розглянемо деякі аспекти, які ми можемо знайти у цій арії в контексті музично-виконавських принципів:

- Динаміка: Моцарт використовує широкий діапазон динаміки для відображення різних емоцій та настроїв в арії, від ніжних до енергійних моментів.
- Агогіка: Темп та ритмічна організація служать для передачі емоційної насиченості та динаміки виконання.
- Вокальне дихання: Техніка дихання є важливою для контролю над фразуванням та емоційним виразом в арії.
- Легато та стаккато: Моцарт використовує легато для плавних переходів між нотами та стаккато для акцентування ритмічних елементів або емоційних акцентів.
- Ансамбль соліста і концертмейстера: Вокаліст взаємодіє з музичним супроводом, де музичний матеріал допомагає підкреслити емоційний зміст арії.
- Великі форми вокального мистецтва: "Vedrai, carino" має структурну чіткість, що відображає композиторську майстерність Моцарта в створенні великих вокальних форм.
- Музичний склад, поліфонія чи гармонія: Характерна гармоніка та поліфонія Моцарта додають багатогранність та емоційну насиченість до арії, роблячи її відомою та унікальною.

7. Композитор- Ендрю Лойд Веббер, автор лібрето- Чарльз Харт, «Think of me» (Думай про мене) з мюзикла «Phantom of the opera» (Привид опери), 1 дія.

"Think of Me" (Думай про мене) з мюзикла "Phantom of the Opera" композитора Ендрю Лойда Веббера є однією з найвідоміших арій і має особливе місце в історії мюзиклів та музики взагалі.

Автори:

Ендрю Лойд Веббер: Ендрю Лойд Веббер - відомий британський композитор, який став одним із найуспішніших та найвпливовіших авторів мюзиклів у світовій музичній індустрії. Він також створив такі видатні мюзикли, як "Cats" і "Evita".

Чарльз Харт: Чарльз Харт - англійський письменник і лібретист, співавтор лібрето багатьох мюзиклів, включаючи "The Phantom of the Opera".

Особливості музичної будови твору "Think of Me":

Структура мелодії: Мелодія цієї арії характеризується високими та легкими фразами, що створюють ліричний та елегантний настрій. Вона розпочинається спокійно та просто, а згодом розвивається в більш динамічну і емоційну мелодію.

Інтонування та дихання: Для виконання цієї арії потрібно вміло контролювати вищі ноти, оскільки вони є основною особливістю даної композиції. Виконавцеві також доведеться правильно розподіляти дихання, особливо при виконанні довгих фраз.

Емоційне відтворення: Арія виражає почуття розлуки та співчуття, і виконавцеві необхідно передати ці емоції через свій вокал та інтерпретацію.

Кульмінація твору: Кульмінація може відбутися при виконанні високих нот або в моменти, коли виконавець надає особливого виразу тексту та мелодії.

Взаємодія з партією рояля:

Рояль у цій арії грає роль акомпанементу і підсилює мелодію вокалу. Він створює музичну основу для виконавця і допомагає підтримувати темп та настрій

композиції. Рояль також може виконувати сольні частини або музичні інтерлюдії, які додають мелодії додатковий музичний колорит.

Роль твору в музиці:

"Think of Me" є однією з найвідоміших арій з мюзикла "The Phantom of the Opera". Вона стала справжнім хітом і символом цього мюзиклу.

Мюзикл "The Phantom of the Opera" відзначається своєю популярністю та великим впливом на музичний жанр мюзиклів. "Think of Me" сприяла цій популярності та стала важливою частиною його успіху.

Арія також стала частиною репертуару численних вокалістів і співаків на всьому світі (таких як Сара Брайтман, Еммі Россум, Сьєрра Боджесс, Селін Діон), і її виконання в різних інтерпретаціях продовжує вражати слухачів.

Арія "Think of Me" з мюзикла "Phantom of the Opera" композитора Ендрю Лойда Веббера відіграє важливу роль в англійському вокальному мистецтві та музиці загалом. Ось деякі аспекти її ролі:

- Популярність та вплив: Мюзикл "The Phantom of the Opera" став одним з найуспішніших і найпопулярніших мюзиклів у світі. "Think of Me" стала однією з найвідоміших арій з цього мюзиклу і зробила його ще більш відомим. Вона стала популярною як в межах мюзиклу, так і в окремих виконаннях.

- Шлях до міжнародної слави: "Think of Me" разом із іншими композиціями з "Phantom of the Opera" допомогла мюзиклу отримати міжнародне визнання. Він був виставлений на сценах різних країн і відкрив для англійського вокального мистецтва нові можливості за кордоном.

- Вокальні навички: Виконання "Think of Me" вимагає від вокалістів високого рівня майстерності і контролю над голосом. Ця арія містить високі ноти та складні мелодійні партії, що розвивають вокальні навички виконавців.

- Інтернаціональні виконавці: Арію виконували виконавці з різних країн, що підкреслює її універсальність і міжнародний апеляційний характер.

- Спадок і навчання: "Think of Me" і інші пісні з мюзикла "Phantom of the Opera" стали важливою частиною репертуару для молодих співаків і вокалістів, що вивчають вокальне мистецтво. Вони надихаються і навчаються виконувати ці композиції.

"Think of Me" є однією з найвідоміших арій з мюзиклу "The Phantom of the Opera" Ендрю Ллойда Веббера. Розглядаючи цю композицію, можемо виділити наступні музично-виконавські принципи:

- Динаміка: Від легкості до експресивності, динаміка пісні дозволяє виконавцю донести різні емоції, підкреслюючи текст.

- Агогіка: Темп та ритм можуть варіюватися, створюючи емоційний зміст та глибину інтерпретації.

- Вокальне дихання: Оскільки ця арія вимагає широкого діапазону, правильна техніка дихання є ключовою для динаміки і експресії.

- Легато та стаккато: Легато забезпечує плавні переходи між нотами, тоді як стаккато може використовуватися для акцентування певних елементів або ритмічних акцентів.

- Ансамбль соліста і концертмейстера: Вокаліст може взаємодіяти з музичним супроводом, щоб створити гармонійне і виразне виконання.

- Куплетно-варіаційна форма: "Think of Me" має структурований формат, який може включати куплети, рефрени та варіації, дозволяючи виконавцю поглибити емоційний зміст арії.

- Великі форми вокального мистецтва: Веббер використовує великі вокальні форми для створення динамічних змін та драматичного ефекту.

- Музичний склад, поліфонія чи гармонія: Складна гармоніка та поліфонія додають багатогранність та емоційну насиченість до арії, роблячи її більш захоплюючою для слухача.

У цілому, "Think of Me" має значний вплив на англійське вокальне мистецтво, сприяючи розвитку мюзиклів та розвитку вокальних навичок у виконавців на міжнародному рівні.

8. Композитор- Франц Шуберт «Ave Maria» (Аве Марія)

"Ave Maria" Франца Шуберта є виразним прикладом його творчості в релігійній музичній сфері. Складений у 1825 році, цей твір є частиною циклу "Ellens dritter Gesang" ("Третя пісня Елен"), який був написаний для роману Вальтера Скотта "Фрау Штіфель" ("The Lady of the Lake"). Розглядаючи цей музичний шедевр, можна виокремити наступні музично-виконавські принципи:

- Динаміка: "Ave Maria" відзначається широким діапазоном динаміки, де динамічні контрасти служать для підкреслення різних емоційних моментів та глибини тексту.

- Агогіка: Шуберт майстерно використовує агогічні засоби для підкреслення ритмічної організації та емоційної насиченості композиції.

- Вокальне дихання: У цьому творі важливо правильно контролювати дихання, особливо при високих нотах та довгих фразах, щоб передати емоційну насиченість та глибину тексту.

- Ансамбль соліста і концертмейстера: Шуберт створює гармонійну взаємодію вокаліста та музичного супроводу, підкреслюючи мелодійні лінії та емоційні акценти.

- Великі форми вокального мистецтва: "Ave Maria" відзначається великою формою, де структурні елементи розвиваються логічно та емоційно збалансовано.

- Музичний склад, поліфонія чи гармонія: Характерна гармонія та поліфонія "Ave Maria" додають багатогранність та емоційну насиченість до цього твору, популяризуючи його у всьому світі.

Ця композиція є важливим етапом у розвитку релігійної музичної традиції та визначається як музичний шедевр, який зберігає свою важливість в сучасному виконавському мистецтві.

9. Композитор- Джордж Гершвін, автор тексту- Айра Гершвін, «The man I love» (Коханий мій).

«The Man I Love» («Коханий мій») є однією з найвідоміших композицій Джорджа Гершвіна з текстом, написаним його братом Айрою Гершвіном.

Розглянемо коротку інформацію про обох авторів і особливості цього твору:

Джордж Гершвін (1898-1937):

Джордж Гершвін був видатним американським композитором та піаністом. Він є одним із найважливіших представників американської класичної та джазової музики. Гершвін відомий своєю унікальною здібністю поєднувати класичний стиль з джазовими елементами, що створює неповторний звук.

Айра Гершвін (1896-1983):

Айра Гершвін був американським музичним автором, а також братом Джорджа Гершвіна. Він відомий своїми текстами для пісень і мюзиклів, які часто створювались у співпраці з братом. Айра написав тексти до багатьох відомих пісень, включаючи «The Man I Love».

Особливості музичної будови твору «The Man I Love»:

Структура мелодії: Пісня має класичну структуру популярної музики: ААВА, де А - основний мелодійний рядок, а В - відмінюючий рядок. Ця структура дуже розповсюджена в американській популярній музиці.

Інтонування і дихання: Пісня вимагає точного інтонування та рівномірного дихання виконавця, особливо у фразах, де виразність і почуття важливі для передачі тексту.

Емоційне відтворення: Пісня «The Man I Love» є баладою що виражає почуття оптимізму і виконавець повинен вдало передати надію та очікування на найкраще майбутнє.

Кульмінація твору: Кульмінація в цій пісні відбувається в останньому рядку, коли виконавець може виразно віддати емоційну напругу і показати бажання на зміни в житті.

Взаємодія з партією рояля:

Рояль у цій пісні грає ключову роль, створюючи мелодійну основу та гармонічний супровід для вокалу. Взаємодія між вокалом і роялем є дуже важливою для передачі емоцій та настрою пісні. Рояль відтворює мелодійні лінії, які іноді відповідають вокалу, а іноді надають іншу гармонічну динаміку.

«The Man I Love» є чудовим прикладом американської популярної музики з багатою емоційною виразністю і мелодійністю, і виконання цієї композиції вимагає від виконавця високої майстерності та виразності. "The Man I Love" Джорджа Гершвіна — це відома американська пісня, яка включає в себе використання багатьох вокально-виконавських принципів. Розглянемо їх, а саме:

- Динаміка: Гершвін часто використовує динамічні контрасти в своїх композиціях, включаючи "The Man I Love". Це дозволяє виконавцю передавати різні емоційні відтінки тексту.

- Агогіка: Музичний ритм і темп можуть змінюватися в пісні, дозволяючи виконавцю виразити різні настрої та емоції.

- Вокальне дихання: Оскільки ця пісня є вокальною, правильне дихання дозволяє створювати гармонійні фрази та додати емоційний зміст до виконання.

- Легато та стаккато: В пісні є елементи легато (плавний перехід між нотами) і стаккато (короткі, відокремлені ноти), які допомагають виконавцю передати різні музичні настрої та емоції.

- Ансамбль соліста і концертмейстера: Концертмейстер активно взаємодіє з вокалістом, створюючи співвідношення між голосом і інструментальною частиною.

- Музичний склад та гармонія: Гершвін використовує складну гармоніку, яка відображає його класичні тренування та американські музичні традиції. Це включає додаткові акорди, розширені гармонійні схеми і т.д.

Незважаючи на свою простоту, "The Man I Love" визнаний за свій виразний мелодизм і гармонійну глибину. Він розглядається як приклад класичної музики, яка відзначається гармонійним розвитком мелодії та тексту.

Ця пісня стала частиною американської музичної спадщини та культурного доробку. Вона вплинула на багатьох композиторів і виконавців, які бачили у ній приклад музичного вираження.

"The Man I Love" була включена у саундтреки до багатьох фільмів і телевізійних програм. Це допомагає пісні залишатися актуальною і популярною впродовж багатьох поколінь слухачів.

Пісня зазвичай виконується вокалістками, і вона стала однією з популярних композицій для співачок. Вона дозволяє демонструвати свої вокальні здібності та емоційну виразність.

Загалом, "The Man I Love" є важливим музичним твором, який відображає американську музичну традицію, і вона продовжує виконувати важливу роль у світовій музичній спадщині. Її емоційна глибина та краса роблять її однією з найулюбленіших пісень для виконання та прослуховування.

Висновки

Музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності є важливими для забезпечення якісної музичної освіти і розвитку вокальних навичок учнів.

Основні аспекти цих принципів були сформульовані таким чином:

- **Професійна майстерність виконавця:** Викладач музичних дисциплін, який планує викладати вокальну музику, повинен сам бути досвідченим вокалістом або мати глибоке розуміння музичних аспектів вокальної творчості. Власний вокальний досвід допоможе учителю краще розуміти потреби та труднощі учнів.
- **Розвиток музичного слуху:** Важливим аспектом підготовки учителя є розвиток його музичного слуху. Вміння чути і розрізняти вокальні тони, інтонацію, ритм і динаміку є необхідними для ефективного навчання вокалу.
- **Педагогічні навички:** Викладач повинен розвивати педагогічні навички, спрямовані на розуміння потреб та індивідуальних особливостей кожного учня. Важливо навчити викладача створювати ефективні навчальні плани, використовувати різні методи навчання та враховувати розвиток вокальних здібностей учнів.
- **Технічна майстерність:** Вокальний виконавець повинен володіти технічними аспектами співу, такими як дихання, артикуляція, голосовий діапазон тощо. Викладач музичних дисциплін повинен навчити учнів правильно використовувати свій голос і покращувати технічну майстерність.
- **Культурне наслідування:** Викладач музичних дисциплін має передавати учням знання про музичну культуру, історію вокального мистецтва та важливість музики в житті суспільства. Це допомагає створити глибоке розуміння та зацікавленість в музиці учнів.

- Творчий підхід до навчання: Учитель повинен спонукати учнів до творчого мислення та самовираження через музику. Пошук нових музичних ідей і способів виконання є важливим стимулом для розвитку вокально-педагогічної діяльності.

Підготовка викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності вимагає комплексного підходу, включаючи професійний вокальний досвід, розвиток музичного слуху, педагогічні навички, технічну майстерність, культурне спадкування та творчий підхід. Ця підготовка сприяє створенню якісної освіти у галузі музики і розвитку вокальних талантів учнів.

Досліджуючи діяльність видатного композитора та диригента Анатолія Кос-Анатольського ми прийшли до висновку що через свою творчість його досягнення та діяльність надають цінні знання для організації процесу музичної освіти та вокально-педагогічної роботи, спонукаючи викладача музичних дисциплін до інтеграції стилів, розвитку креативності, і важливості вокальної майстерності у навчальному процесі. Це прослідковується в наступних чинниках:

1. Синтез стилів і жанрів: Анатолій Кос-Анатольський відомий своєю здатністю об'єднувати різні музичні стилі та жанри у своїх композиціях, включаючи класичну музику та народну музику. Його творчість показує, як важливо бути відкритим для різноманітності музичних жанрів і стилів, щоб викладачі музичних дисциплін могли надихати учнів на експерименти зі звучанням і створенням власної музики.

2. Інновації у музичній композиції: Кос-Анатольський використовує цікаві артистичні підходи у своїх композиціях. Його музика заохочує викладачів музичних дисциплін розвивати технічні навички і навички композиторської творчості у своїх учнів.

3. Вокальна музика і вокальні виконання: Кос-Анатольський також створює вокальні композиції, в яких важливу роль відіграє виразне виконання.

Викладач музичних дисциплін може використовувати його музику для навчання учнів вокальній техніці та виразному виконанню.

4. Культурне спадкування: Кос-Анатольський також вдячно враховує культурне спадкування і національну ідентичність у своїй музиці. Викладач музичних дисциплін може використовувати його творчість для навчання учнів важливості розуміння і відображення культурних аспектів у музичних творах.

5. Креативність та імпровізація: Кос-Анатольський заохочує музикантів до креативності і імпровізації в музиці. Його музика надихає вчителів музики навчати учнів творчому мисленню та вільному вираженню музичних ідей.

Анатолій Кос-Анатольський був значущою фігурою в українській та світовій музичній культурі, і його діяльність внесла вагомий внесок у розвиток класичної та сучасної музики.

Українська народна музика і пісні є важливою частиною української ідентичності і традиційної культури. Вони відіграють важливу роль в житті українського народу, а також є джерелом натхнення для музикантів, композиторів і викладачів музики.

Музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності можна успішно пов'язати з українськими народними піснями. Українські народні пісні слугують цінним джерелом для навчання вокальній майстерності та педагогіці через наступні принципи:

1. Виразність і емоційність виконання: Українські народні пісні надзвичайно багаті на емоційність і виразність. Вони можуть бути прикладом для викладачів музичних дисциплін, як відтворити та передати емоції через вокальне виконання.

2. Вокальна техніка і діапазон: Багато українських народних пісень вимагають від виконавців широкого діапазону та різноманітних вокальних технік. Вивчення та виконання таких пісень сприяє розвитку вокальної майстерності.

3. Традиційна музика і національний фольклор: Українські народні пісні репрезентують багатий національний фольклор і традиції. Вони можуть послужити засобом поглиблення знань викладача музичних дисциплін про українську культуру та національну спадщину. Опанування репертуару народних пісень допомагає учителю передавати учням важливі аспекти культурного спадку та історії свого народу через музику.

4. Індивідуальний підхід до виконавців: Українські народні пісні дозволяють вчителям музичних дисциплін працювати з різними голосами та талантами, розробляючи індивідуальні підходи до вокального виконання для кожного учня. Кожна пісня може бути виконана з врахуванням унікальних можливостей вокаліста.

5. Креативність та імпровізація: Українські народні пісні часто мають простір для імпровізації і креативності в вокальному виконанні. Вони надають вчителям музичних дисциплін можливість навчати учнів розвивати творчість та самовираження у вокальній музиці.

Отже, українські народні пісні можуть бути важливим джерелом для організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокальнопедагогічної діяльності, сприяючи розвитку вокальних навичок, виразності та розумінню культурних та фольклорних аспектів музики.

Семен Степанович Гулак-Артемівський був видатним українським оперним співаком та педагогом, і в його творчості та діяльності можна визначити основні принципи при організації підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної роботи. Ось деякі ключові зв'язки:

- Вищий професіоналізм і майстерність: Семен Гулак-Артемівський славився своєю вищою музичною освітою та вокальною майстерністю. Він виконував різні ролі в оперних виставах і мав чудовий голос, виразність і відмінну техніку. Цей принцип може бути важливим для учителів музичних дисциплін, які готують своїх учнів до вокального виконання, наголошуючи на професіоналізмі та високій якості вокального мистецтва.

- Індивідуальний підхід до учнів: Гулак-Артемівський прагнув розуміти потенціал кожного зі своїх учнів і розробляти індивідуальні підходи до їх вокальної підготовки. Цей принцип допомагає учителям музичних дисциплін надихати та розвивати таланти своїх учнів, враховуючи їхні унікальні можливості та потреби.

- Робота над виразністю і емоційністю: Гулак-Артемівський наголошував на важливості виразності та емоційного виконання вокальних творів. Викладачі музичних дисциплін можуть брати з нього приклад у підготовці учнів до виконання пісень і оперних арій з високою емоційністю та виразністю.

- Креативність та імпровізація: Гулак-Артемівський був відомим своєю здатністю до імпровізації під час виконання. Він часто додавав свої інтерпретації до відомих арій, роблячи їх особливими та унікальними. Цей принцип може надихати учителів музичних дисциплін розвивати креативність та імпровізацію серед своїх учнів.

- Культурне спадкування і патріотизм: Гулак-Артемівський завжди пишався своєю українською ідентичністю та вніс вагомий внесок у популяризацію української музики та культури. Учителі музичних дисциплін можуть використовувати його приклад для навчання учнів поваги до власного культурного спадку та патріотизму.

Отже, принципи, які можна виділити з діяльності Семена Гулак-Артемівського, можуть бути корисними для організації процесу підготовки

учителя музичних дисциплін до вокально-педагогічної роботи, допомагаючи розвивати високу музичну культуру, виразність і вокальну майстерність серед учнів.

Вплив діяльності та музично-виконавських принципів сучасних українських композиторів на організацію підготовки вчителя музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності може бути значущим. Сучасні композитори створюють нову музику, яка відображає сучасні тенденції та культурні особливості, і їхні принципи можуть бути корисними для майбутніх вчителів музичних дисциплін. Ось деякі способи, якими діяльність сучасних українських композиторів може впливати на підготовку вчителя музичних дисциплін:

Актуальний репертуар: Сучасні композитори створюють музику, яка відображає сучасні теми, проблеми та культурний контекст. Вчителі музики можуть включити сучасний український репертуар у програму навчання, навчаючи учнів виконувати та розуміти музику, яка відображає сучасний світ.

Експеримент та новаторство: Багато сучасних композиторів відкриті для експериментів та новаторських підходів до музики. Вчителі музичних дисциплін можуть навчати учнів відкривати нові звучання та використовувати новаторські методи в вокальному виконанні.

Взаємодія з композиторами: Співпраця із сучасними композиторами може допомогти викладачам музичних дисциплін навчати учнів розуміти та виконувати музику із першоджерела. Ця взаємодія може включати майстер-класи, спільні проекти та співпрацю в процесі створення нових музичних творів.

Розвиток творчої особистості: Сучасна музика може надихати учнів на розвиток творчої особистості. Викладачі музичних дисциплін можуть навчати їх творити власну музику, експериментувати зі звуками та виражати свої ідеї через музику.

Підвищення рівня виконавської майстерності: Сучасна музика може включати в себе технічно вимогливі вокальні партії та музичні виклики. Викладачі музичних дисциплін мають навчати учнів вирішувати такі виклики та розвивати вокальну майстерність.

Сучасні українські композитори вносять важливий внесок у музичну культуру та музичну освіту. Викладачі музичних дисциплін можуть використовувати їхню музику та принципи вокально-педагогічної діяльності для підготовки майбутніх виконавців і розвитку їхньої творчої особистості.

Творчість Франца Шуберта також відіграє ключову роль у розумінні музично-виконавських принципів, які важливі для організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності, а саме через:

Ліричну виразність: Шуберт демонструє, як важливо розуміти та відтворювати глибокі емоційні стани через музику. Викладач, готуючись до вокально-педагогічної діяльності, повинен вміти передавати емоційність через свій голос і музичні засоби.

Текстова глибина: Шуберт часто використовував вірші відомих поетів, що підкреслює важливість інтеграції словесного вміння з музичною викладкою. Викладач музичних дисциплін повинен відчувати та вміло використовувати текст, щоб створити цілісний музичний образ.

Гармонійну складність: Знання гармонії і її впливу на музичний контекст може допомогти викладачу впевнено керувати голосом учня та розуміти, як досягти певних емоційних та музичних ефектів.

Психологічну проникливість: Шуберт вдало відображає внутрішній світ людей через свої композиції. Викладач, готуючись до вокально-педагогічної роботи, повинен розуміти психологічні аспекти спілкування з учнем, його відносин з музикою та особистими емоціями.

Отже, творчість Шуберта слугує відмінним прикладом, який може вдосконалити підготовку викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності, акцентуючи на ліриці, текстовій інтерпретації, гармонії та психологічному сприйнятті.

Ендрю Ллойд Веббер, як видатний композитор і автор численних мюзиклів і опер, мав великий вплив на вокально-педагогічну діяльність в контексті навчання і викладання співу. Творчість та діяльність Ендрю Ллойда Веббера можна пов'язати з темою музично-виконавських принципів та вокально-педагогічної діяльності у підготовці вчителя музичних дисциплін наступним чином:

Інноваційність в жанровому розмаїтті: Ендрю Ллойд Веббер відомий своєю здатністю працювати в різних музичних жанрах, включаючи оперету, мюзикл, симфонічну музику і багато інших. Його роботи, такі як "Привид опери" та "Коти", представляють різні музичні стилі та вокальні виклики. Вчителі музичних дисциплін можуть використовувати його творчість, щоб показати учням, як працювати в різних жанрах та розвивати різні вокальні навички.

Виразність та драматургія: Музика Веббера часто характеризується сильною драматургією та виразністю. Його мюзикли часто мають складні сюжети та глибокі персонажі, що вимагають високого рівня вокальної і акторської майстерності виконавців. Вчителі музичних дисциплін можуть використовувати його творчість для навчання учнів виразному виконанню та акторському мистецтву через музику.

Технічна майстерність: Музика Веббера вимагає від вокалістів високого рівня технічної майстерності. Він створює складні мелодії та вокальні партії, що потребують від виконавців доброї вокальної техніки. Учителі музичних дисциплін можуть використовувати його творчість для навчання учнів вокальній техніці та контролю над голосом.

Театралізм та сценічна присутність: Веббер також відомий своєю увагою до сценічної ефективності. Його мюзикли часто включають складні сценічні образи та великі сценічні події. Вчителі музичних дисциплін можуть навчати учнів сценічному мистецтву та ефективній взаємодії з аудиторією на основі відповідей Веббера.

Вплив музики на сюжет та емоції: Музика Веббера має сильний вплив на сюжет і емоції персонажів у його мюзиклах. Вчителі музичних дисциплін можуть використовувати це як приклад для навчання учнів, як музика може підсилити сюжет та виразити емоції у вокальному виконанні.

Отже, творчість та діяльність Ендрю Ллойда Веббера відзначаються виразністю, драматургією, технічною майстерністю, сценічною присутністю та впливом музики на сюжет та емоції. Ці аспекти є корисними в навчанні вокальній майстерності та педагогіці музики для викладача музичних дисциплін.

У рамках даного наукового анотування розглядається вплив творчості Вольфганга Амадея Моцарта на формування ключових музично-виконавських принципів, необхідних для оптимізації підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності. Аналіз мелодійної структури, текстової синергії, гармонійних особливостей та психоемоційні компоненти творчості Моцарта відкривають глибокі педагогічні імплікації. Дослідження аргументовано через детальний аналіз вокальних творів композитора, що підкреслює необхідність комплексного підходу до підготовки викладача, що враховує емоційну, гармонійну, та текстову аспекти музичної педагогіки. Загальний результат вивчення є цінним доповненням до сучасних методологій вокальної педагогіки, акцентуючи на значущості інтеграції теоретичних засад з практичними аспектами виконавської майстерності.

Джордж Гершвін був видатним американським композитором і піаністом, який залишив невимірний слід в історії музики і мистецтва. Його діяльність можна пов'язати з організацією процесу музичної освіти та вокально-педагогічної роботи завдяки інтеграції стилів та жанрів (Гершвін був відомий своєю здатністю поєднувати різні музичні стилі і жанри, включаючи джаз, класику, ритм-ендблюз, і музику бродвейських мюзиклів. Це підкреслює важливість різносторонньої підготовки в музичному навчанні, де учні можуть бути відкриті для різних жанрів та стилів), інновації у композиції (Гершвін вніс значний внесок у музичну композицію, включаючи вживання нетрадиційних гармонійних структур і ритмів. Це надихає викладачів музичних дисциплін вчити учнів експериментувати зі складнішими музичними концепціями та композиційними прийомами). Також його вокально- педагогічну роботу можна прослідкувати через вокальну музику та виконання (багато композицій Гершвіна включають вокал, і його пісні є досить популярними в репертуарі співаків, його музика надихає викладачів музичних дисциплін надавати важливість вокальним навичкам і виразному виконанню) та через креативність і імпровізацію (Гершвін володів великими навичками імпровізації і розвивав унікальний стиль в музиці. Це підкреслює важливість стимулювання креативності та імпровізації у вокальному мистецтві та педагогіці).

Відомо, що Джордж Гершвін залишив по собі великий культурний спадок, який досить сильно вплинув на американську музичну культуру та надихає вчителів музичних дисциплін досліджувати і використовувати культурний спадок в музичній освіті.

Отже, Джордж Гершвін і його музична діяльність надають цінні уроки для організації процесу музичної освіти та вокально-педагогічної роботи, підкреслюючи важливість інтеграції стилів, креативності та вокальної майстерності у навчальному процесі.

У підсумку, музично-виконавські принципи в організації процесу підготовки викладача музичних дисциплін до вокально-педагогічної діяльності грають ключову роль у створенні якісної музичної освіти та розвитку музичної культури. Вони сприяють формуванню вокальної майстерності, виразності, сценічної культури та педагогічних навичок, що допомагають викладачам музичних дисциплін ефективно навчати та надихати своїх учнів.

Список використаної літератури

1. Азарова Л. Методичні принципи формування співучого голосу видатного педагога Ф. Ламперті. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2012. №11. С. 44-53.
2. Волинський. Й. Анатолій Йосипович Кос-Анатольський: Нарис про життя і творчість. - К.: Мистецтво. 1965.
3. Дубровний Т. Фортепіанні концерти Анатолій Йосипович КосАнатольського як зразок раннього українського постмодернізму (музичного академізму 50-х 60-х років ХХ століття). *Українська та світова музична культура: сучасний погляд. Науковий вісник НМАУ ім. П.І. Чайковського*. Київ. 2005. Вип. 36. Кн. 1. С. 188-196.
4. Кавун В. Історико-теоретичні аспекти становлення вокального мистецтва. *Музикознавство*. К., 2017. Вип. 1. С. 160-164.
5. Ковбасюк А. Українська народна пісня у виконавській творчості українських співаків. *Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М.В. Лисенка*. Львів. Сполум, 2010. Вип. 24. Кн. II. С. 110–121.
6. Самохвалов В. Я. Борис Лятошинський. 2-е вид. Київ: Музична Україна, 1973. 51 с.
7. Стахевич О. Основи вокальної педагогіки. Суми: Сум. ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2002.
8. Rimler Walter. George Gershwin. An Intimate Portrait. Urbana: University of Illinois Press. 2009. С. 50-85.